

ГЛАВА Б .

ЗА ДОЛЖНОСТИТЕ КЪ НАМЪ СА-
МЫМЪ .

Мы сме составлены въ два существа, сирѣчь
въ духовно и вѣщественно, и духовното ѣ души
а вѣщественното ѣ тѣло .

Душата ѣ найблагородно существо на чело-
вѣка, защото она размышлява, иска, дупра-
влява всѣхъ дѣла, и понеже естѣственна
безсмертна, ще и превѣдетъ вѣчно .

Тѣлото ѣ помалку благородно существо
защото ѣ подчинено на безчисленны несовершен-
ства, на безчисленны слини, на тѣлнїето,
найпослѣ и на самата смѣрть .

Тогѡ ради долженствуваме, да сѣ попечав-
ме найнапредъ зарадъ душата, и да сѣ подв-
заваме всегда за да ѡ оукрашаваме катѡ
изрѣдната наша часть .

Не трѣба обаче ни тѣлото да ѡставаме в
прилѣжанїе, но долженствуваме да имаме по-
ченїе и зарадъ оно, трѣдѣщемъ да го сохрани-
ме, и да го направиме да бѣдетъ способнъ .